

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-01-18)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1864-01-18)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 248. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010224.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 18. Januar 1864.

Min kjære Ven!

Jeg vil dog lade Dem vide, at jeg — Gud bedre det — har lovet at spille i „Den Vægelsindede” paa Torsdag. Altsaa, naar De sidder og nyder huslig Lyksalighed hos Andræ, skal jeg Stakkel gaae paa Bagbeenene paa Kongens Nytorv. Menneskenes Lod ere forskjellige i denne Verden.

I dette Øieblik afbrødes jeg i mit Budskab til Dem ved at modtage Deres. Herre, hvad skal Enden blive for os arme Danske! Man bliver saa tung om Hjertet ved alt dette, at selv de uskyldige Børns Lystighed gjør ondt. Og under saadanne Omstændigheder skal man spille Comedie s. 249og, om muligt, selv være eller lade, som om man var lystig, det er næsten grusomt. Mindst havde jeg drømt om, at den Stemning, hvori jeg i 1848 spillede, skulde gjentages for mig eengang endnu. Dog, det er jo godt, at vi Mennesker ikke veed, hvad der forestaaer os.

De Ovne, hvorom De skriver, kjender jeg desværre ikke, men man bør jo ikke sky det Ny, især i vor opfindsomme Tidsalder.

Tak, min kjære Ven, for Deres Godhed og Elskværdighed imod mig igaar! Det er stygt, at det ikke staaer i Eens Magt strax at udtale i Ord, i hvilken Grad man skjønner paa en Hengivenhed, som den De yttrede igaar og ved saa mange Ledigheder har yttret for mig. Men om end jeg haaber ikke at misbruge Deres Godhed, saa vær vis paa, at blot en saadan Tanke hos Dem rører og bevæger og trøster mig. Jeg lagde mig i Aftes til Ro med den inderligste Taknemmelighed mod Dem og Forsynet, der har sendt en saadan Ven til mig i min Eensomhed. Hvad skulde jeg gjøre, hvis jeg ikke havde Dem at støtte mig til i stort som smaat. Eengang imellem maa jeg skriftligt have Lov at udtale min Tak, mundtligt holder en dum Forlegenhed mig tilbage, og selv skriftligt skeer det ikke, som jeg ønskede det. Det er jo Alles Pligt at arbeide, saalænge man kan, saa det gaaer jo ikke mig værre end Andre. Maaskee er det godt, at jeg for Øieblikket intet Valg har. Jeg har i mange Aar havt den barnlige Tro, at Gud, som har ført mig ind paa denne Vei, ogsaa i rette Tid vil føre mig ud deraf; denne Tro vil jeg nødig slippe; lad mig da have Taalmodighed, til Tiden kommer.

Godnat, min kjære Ven! Vor Herre holde sin Haand over Dem.

Deres
inderligt hengivne
Veninde.